cd 10 spor 6 963

(Vart av tante Olava da jeg var bår)

Det vokste en lilje ved grantreets rot
i skogen i mos og i lyng
Den lille helt skjultes av brignenes rot
men stod dog så ren og så skjonn.

Si ønsker du ikke i haven å stå
og dufte for menneske sött
Nei jeg trives best blandt de ringe og små
til skoglilje kun er jeg fódt.

Si frykter du ikke i skogen stå gjemt
hvor ingen kan finne din prakt
Nei aldri nei aldri av Ham jeg er glemt
Han og så på blomster ger akt.

Men snart skal for vinterens stormer du dö
du blomst som så blomstrende nyss
Da hviler jeg trygt under dekket av snö
og våkne ved vårsolens kyss